

CRISTINA LÓPEZ | Cantant

● Vaig néixer l'any 1995 i som de Ciutadella ● Fa un temps que he decidit dedicar-me plenament a la música ● Aquest darrer any he estat estudiant cant a Barcelona ● M'agrada molt escriure les meves pròpies lletres ● El passat mes de juny el canal de Youtube, Calle Sonora, va publicar el meu primer treball a la xarxa titulat «Pólvora»

«M'agrada la música petita que arriba»



Cristina López amb la seva guitarra en un moment del vídeo que es va gravar a Ciutadella. ● FOTO CALLE SONORA



Blai Barber

La seva veu i l'emoció que transmet quan canta són només dues de les seves virtuts. Cristina López sempre havia utilitzat la música com una teràpia personal; secretament i volent passar desapercibuda. Ara però un vídeo d'ella cantant pels carrers de Ciutadella ja compta amb més de dues mil visites. Sembla que alguna cosa ha canviat.

Quan va començar a cantar?

– He cantat d'ençà que era ben petita. Fa tres anys però vaig passar per un mal moment i les emocions que vaig viure van

acostar-me encara més a la música. Necessitava cantar per estar millor. M'havia agradat sempre el cant però no ho deia a ningú, els familiars m'escoltaven però jo no m'atrevia a fer passes.

De què parlen les seves lletres?

– Sempre cant coses que em passen. De fet, escric com una teràpia i és per això que no pretenc que les meves lletres s'entenguin. Ho faig més per jo que per cap altra cosa.

De què tracta el seu tema «Pólvora», recentment publicat?

– La cançó és com un intent de definir un sentiment que jo vivia en un moment determinat de la meua vida, després d'una ruptura sentimental. Sentia alguna cosa però no sabia dir que era exactament, només podia expressar-ho amb la música. De fet, després d'acabar-la vaig dir

que no volia escriure mai més res sobre aquell tema. M'havia quedat a gust.

L'han penjat al canal de Youtube, Calle Sonora.

– Sí, Calle Sonora és un projecte audiovisual que va néixer d'uns estudiants de Cadis i que ara ja compta amb múltiples vídeos de diversos artistes cantant al carrer. Es van movent per tota Espanya per gravar i a Menorca crec que ja hi han estat un parell de vegades. Es van posar en contacte amb mi, pel meu perfil d'Instagram. Després de pensar-ho, vaig triar el centre històric de Ciutadella per fer la gravació i estic molt contenta del resultat final. Tot està gravat en directe i en acústic, no hi ha res fet a un estudi.

Quines influències o referents musicals té?

– Sempre m'han agradat molt els cantautors que interpreten en acústic i aquells artistes que són capaços de sentir de veritat una cançó. Zahara, Love of Lesbian o Andrés Suárez són alguns exemples. És gent que va començar tocant a bars amb la seva guitarra. M'agrada la música petita, la que arriba directament al cor.

És de lletra o de melodia?

– Crec que tot és un *pack* però si som sincera, crec que valor més la lletra de les cançons que si té una bona melodia o no.

Actualment forma part de cap grup?

– Sí, en tinc dos. Una banda formada per sis músics que es diu Feeling i un duet acústic amb Simó Bosch. Tots som gent de Ciutadella i en els dos casos versionem temes.

És fàcil viure de la música?

– És una pregunta molt difícil de contestar. Jo crec que si t'ho proposes, és fàcil però el problema és que moltes vegades la música està infravalorada. Molta gent que t'escolta a vegades no és conscient que darrere hi ha una formació, moltes classes de cant, molt sacrifici... Jo aquest darrer any he estat fent classes de cant a Barcelona. En part, crec que jo he tingut sort, estic fent feina per una empresa que em representa i que gestiona els concerts que faig a hotels.

Per quan un disc?

– La veritat és que tinc molts treballs fets. Ara però estic molt entretinguda fent concerts aquest estiu. Crec que això seria més una feina d'aquest hivern. Primer també vull veure si arribo prou, si agrada el que faig. Si és així, seguiré endavant.

